

A harmonika hangja

A Molnár Trió július 5-én Orosházán járt. Az Orosháza Fesztivál negyedik napján Molnár György harmonikás, Móri István basszusgitáros és Kiss László gitáros állt színpadra.

A már 11 éves zenekar harmonikásával, Molnár Györggyel a koncert előtt beszélgettünk a hangszer zenei életben elfoglalt helyéről, a harmonikához illő műfajokról, valamint a fiatal muzsikuszikereiről.

Mennyire előkelő helyen szerepel a harmonika a hangszeres sorában?

Ha a fellépések számát nézem, akkor azt mondhatom, hogy előkelő helyen van. Azonban ez nem csak a hangszertől függ, mert természetesen ehhez egy olyan műsort is kell csinálni, ami megfogja az embereket. Nálam azonban legalább olyan fontos az is, hogy magas színvonalon dolgozzunk. Aki azt várja a koncertünktől, hogy az Aranyeső és társai szólalnak meg, az csalódni fog. Ettől függetlenül vannak olyan fellépések, amiken a megjelentek táncba kezdenek. Ez teljesen a közönségtől és a helyszíntől függ.

Milyen zenei műfaj illik ehhez a hangszerhez?

A harmonika egy nagyon sokrétű hangszer, tehát mondhatjuk azt, hogy a klasszikustól a könnyűzenéig bármi játszható rajta. A mi koncertjeink során megpróbálunk olyan darabokat játszani, ami a közönségnek is tetszik. Így én két részre osztanám a műsort: egyrészt olyan zeneszámok, amik harmonikán megszokottak, mint például a sanzonok, a bravúr polka és a tangó, és olyanok, amik ritkábban hallhatók ezen a hangszeren. Ilyenek például a swingek és latin dallamok is.

Főként Magyarországon lépnek fel a zenekarral?

Itt is, de emellett Európában már sok helyen megfordultunk. Körülbelül 50-50 százalék a hazai és külföldi fellépéseink száma.

Fiatalon is több fontos elismerést tudhat már a magáénak.

Igen, amiről engem a leginkább ismernek, az a Líra-díj. Ez egy nemzetközi díj, amit többféle műfajban osztanak ki. Általában, amikor engem úgy kérnek meg, hogy Líra-díjas előadóként adjak interjút, mindenki egy 50-60 éves embert vár, és amikor megérkezem, akkor nem nagyon értik, hogy én vagyok az. Nagyon ritkán kapják meg ezt fiatalok, ezért is annyira fontos nekem ez a díj. Voltam a 99-es év szolista, de akkor 2000-ben megkérdezték, hogy miért nem én vagyok a 2000-es év szolista. Ez csak egy év, a Líra-díj viszont egy állandó díj, így mindig fémjelezheti, hogy milyen színvonalon, milyen szinten játszom.